

til Forholdene beroppe fører med sig. Det samme vil man nu ogsaa gøre med Hensyn til Fattigloven ved det nu foreliggende Forslag til Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne. Dette er i øvrigt, som udtalt i Motiverne — naar man ser bort fra de Gendommeligheder, der herste paa Færøerne — affattet i det væsentlige overensstemmende med den almindelig Fattiglov af 9de April 1891. — Med Hensyn til Forholdet imellem Fattigkommunerne her i Landet og Fattigdistrikterne paa Færøerne indeholder det foreliggende Lovforslag kun Bestemmelser i § 77, i øvrigt en Paragraf, der er affattet omtrent ligelydende med den tilsvarende Paragraf i Loven af 1891, kun med de nødvendige sproglige Ændringer, som følge af, at denne Lov gælder Færøerne. I Loven af 9de April 1891 findes en Bestemmelse om, at Færinger ogsaa skulle kunne erhverve Forsørgelsesret i den øvrige Del af Riget ganske efter de samme Regler som de her boende Personer, og nu har § 77 den tilsvarende Bestemmelse, at Personer, der ere fødte i det øvrige Kongerige eller paa Island, ogsaa kunne erhverve Forsørgelsesret oppe paa Færøerne ved femaariet Ophold der. Den anden Bestemmelse, som § 77 indeholder, angaar Hjemsendelsesreglerne. En Følge af, at Loven af 1891 ikke skulde gælde for Færøerne, var det nemlig, at man ikke kunde anvende de i det øvrige Kongerige gældende Regler om Hjemsendelse i Forholdet mellem dette og Færøerne. I Fattigloven indholdes jo Bestemmelser om Refusion af Hjemsendelsesudgifter, og nu har § 77 givet en tilsvarende Bestemmelse for Færøernes Bedkommende, saaledes at altsaa disse to Bestemmelser angaaende Forholdet mellem Færøerne og det øvrige Kongerige ere i Overensstemmelse med hinanden. I øvrigt tier Lovforslaget, ligesom ogsaa Loven af 1891, om Forholdet mellem Kommunerne herne og Fattigdistrikterne oppe paa Færøerne. Jeg antager, at Forholdet i saa Henseende bliver det samme, som det har været tidligere, at paa de Punkter, hvor de to Love ere overensstemmende med hinanden, vil ogsaa Genfærdighedsprincippet blive bragt til Anvendelse, saaledes at, uagtet det ikke er sagt hverken i den ene eller den anden Lov, de Bestemmelser, der ere fælles, ogsaa ville komme til Anvendelse i Forholdet mellem Færøerne og det øvrige Kongerige. Denne Betragtning har til Dels medvirket til det af Udvalget sidst stillede Forslag til § 57. Det er bekendt, at der gælder her ne de med ganske saa Undtagelser den Regel, at Opholdskommunen skal bære Tjerdelen af Omkostningerne og kun faar de tre Tjerde-

dele refunderede. Samme Regel er nu ogsaa bleven opstillet for Færøernes Bedkommende, dog med en Undtagelse, idet det bestemmes, at Udgifterne i Anledning af en trængendes Ophold paa Hospital fuldt ud skulle refunderes det indlæggende Fattigdistrikt. Denne Forandring blev foretaget ifølge Lagtingets Ønske. Vi have gjort os Umage for at saa ophyst, hvad Grunden dertil er, og jeg skulde antage, at den egentlig beror paa en Misforstaaelse. Man er nemlig gaaet ud fra den Betragtning, at Reglen om, at Opholdskommunen skulde bære en Tjerdedel af Omkostningerne, ikke godt lader sig anvende paa Personer, der ere indlagte paa Fattigvæsenets Regning paa et Sygehus, fordi der jo ikke er Sygehus i alle Fattigdistrikter, saa at den paagældende altsaa kunde blive ført ud af Opholdskommunen. Det har man ment gjorde Reglen uanvendelig. Men denne Betragtning beror aabenbart paa en Fejlstaaelse. Det gælder ogsaa herne, at der ikke er Sygehus rundt omkring i alle Kommunerne, men det forhindrer ikke Anvendelsen af Reglen, naar Opholdskommunen lægger en fattig ind paa et Sygehus, der ligger i en anden Kommune. Saa kommer Opholdskommunen til at afholde samtlige Udgifter, saa længe Patienten ligger paa Sygehuset af den Grund, af hvilken han er indlagt, med Ret til at saa de $\frac{3}{4}$ refunderet. Denne samme Regel lader sig meget godt anvende paa Færøerne; jeg tror egentlig ikke, at der kan indvindes noget derimod, saa at man skal afsige fra den almindelige Regel om, at Opholdskommunen skal bære $\frac{1}{4}$. Tværtimod kunde den modsatte Regel maaste have sine Ulemper. Dertil kommer saa ogsaa det Hensyn, som jeg anførte, at, naar Bestemmelserne ere ens baade i Lov af 9de April 1891 og i Fattigloven for Færøerne, vil formentlig her Genfærdighedsprincippet ogsaa komme til Anvendelse, hvorimod den Omstændighed, at der for en Del af Fattigundersjøttelsen gælder andre Regler paa Færøerne, vil være til Hinder derfor. — Jeg har altsaa hermed givet en Forklaring paa dette Punkt, og jeg skal tilføje, at saa vidt jeg kan skønne, bliver der ikke Forskel paa et eneste Punkt, hvor der kan blive Spørgsmaal om Genfærdighed, idet de Punkter, hvor det færøste Lovforslag indeholder særlige Bestemmelser, ikke kunne komme til at vedrøre det indbyrdes Forhold.

Med det samme jeg behandler dette Ændringsforslag, som altsaa gaar ud paa at bringe Lovforslaget for Færøerne i nøjere Overensstemmelse med den almindelige